

Værn, det levende Dannevirke, skal tage denne Kamp op. Og det ærede Medlem forklarer, at Opgaven her til en Begyndelse skal løses derigennem, at hver Gang der er Uro, hver Gang der er Fare for Fredsbrud eller lignende, maa vi have en Regering, der ser sit Rhodus og springer — det vil sige laver et Spring, der betyder Indkaldelse af 24,000 Mand, som skulle tage Forsvaret op paa den Linie, der er bestemt gennem Anlæget af de to Fløjforter, det ærede Medlem foreslaar. Forsvaret af København imod Landsiden skal til en Begyndelse optages af disse 24,000 Mand. Nu henviser det ærede Medlem til, at Bekostningen derved ikke er afskrækkende, og han gør op, at den første Uge vil en saadan Mobilisering koste saadant noget som 550,000 Kr., en god halv Million. Ja nu kunde det jo, hvis dette skal gaa ret ofte paa, allerede blive afskrækkende nok, men Forholdet er tilmed, at dermed er Udgiften ved denne Foranstaltning ingenlunde fastslaaet. Thi det er kun Statskassens Udgift, og Tallene ere jo for øvrigt for smaa; der er visse Udgifter, som ikke ere beregnede, og som i alt Fald ville lægge en Del til dette Beløb. Men selv om man regner med disse 550,000 Kr. i den første Uge og derefter henimod 300,000 Kr. i de følgende Uger, disse 24,000 Mand skulle ligge inde, saa er vel deri Statskassens Udgift til denne Foranstaltning antydnet, men ved Siden deraf ligger der en uhyre Udgift for Befolkningen i denne Foranstaltning. Hvis man blot regner, at hver af disse 24,000 Mand taber en Ugeløn af 20 Kr., saa naa vi op til, at disse 24,000 Mand skulle ofre ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Ugen paa denne Foranstaltning. Og dertil kommer endvidere, hvad enhver kan sige sig selv, de Bekostninger, den Uro, den Forvirring, som Indkaldelserne ville fremkalde ude i det borgerlige Liv, ikke mindst hvis de komme til at indtræde paa Tidspunkter, hvor Erhvervslivet vanskeligt kan undvære en saa betydelig Mængde af sine yngre Kræfter. Se, det vil ganske simpelt sige, at der skal ikke mange Indkaldelser eller mange Ugers Indkaldelse af en saadan Styrke til for langt at opveje, hvad det vil koste at sikre København fra Landsiden ved faste Værker paa en saadan Maade, at en langt mindre Styrke kan overtage den Opgave, det ærede Medlem tildeler disse 24,000 Mand. Thi den Opgave, det ærede Medlem tildeler dem, er jo ikke en Gang en egentlig Forsvarsopgave. Det er nærmest kun den Opgave at sørge for, at nogle

flere kunne blive mobiliserede, om det er fornødent. Saa først kommer den egentlige Opgave, der stilles, et Forsvar, og her stiller det ærede Medlem altsaa denne Styrke paa den bare Jord.

Det ærede Medlem talte, som jeg bemærkede, i Tim om, at det var Hæren, der skulde optræde. Det ærede Medlem gør i Betænkningen nogle Bemærkninger om, *hvorledes* denne Hær skal optræde. Det ærede Medlem fortæller, hvorledes en Fjende gennem Fløjforterne vil blive tvungen til at lande en Dagsmarch fra Byen, og der vil han straks møde Modstand, en Modstand, der forstærkes med hver Time, der gaar, efter som Mobiliseringen skrider frem og Tropperne sammendrages. Ja, har det ærede Medlem nu egentlig tænkt sig det Skuespil, der vil oprulles, i det Tilfælde Fjenden saaledes tvinges til at gaa i Land mindst en Dagsmarch fra Byen? *Han* skal mødes straks ved Landingsstedet. D. v. s., den Hær, som det ærede Medlem har samlet her i Byen, har ogsaa en Dagsmarch til Landingsstedet. Man véd ikke, om dette er ved det sydlige Fløjfort nede ved Køge Bugt eller ved det nordlige oppe ved Øresund, eller det er begge Steder. Kun en Del af de 24,000 Mand vil derfor kunne sendes derhen. Ja, saa lyder det kønt, det indrømmer jeg — det er næsten som at læse i „Gøngehøvdingen“ —, at høre om denne Modstand, der forstærkes med hver Time. Man ser dem komme ilende, eftersom Mobiliseringen skrider frem, nogle med Geværer, nogle uden Geværer, nogle med civile Bukser, nogle med blaa Bukser og nogle uden Bukser. Det vil blive et Skuespil af en højst mærkelig Art. Jeg tror egentlig ikke, det ærede Medlem har konfereret med militære sagskyndige om, hvorledes det vilde komme til at gaa for sig.

Det ærede Medlem stiller denne Hærskare overfor en Opgave, som vil blive i allerhøjeste Grad vanskelig for den. Noget senere hen i Betænkningen gaar det ærede Medlem nemlig over til at kritisere de af Regeringen foreslaaede fremskudte Stillinger. De gøres til Genstand for en ret haard Kritik. Det ærede Medlem siger, at hvis de skulle ordentlig besættes i Krigstid, ville de kræve over 50,000 Mand, og saa vilde Stillingen endda være svag. Her forekommer der mig atter at være en Lakune i det ærede Medlems Logik; thi den Linie, der skal forsvares mod Landsiden, er jo i Virkeligheden bestemt gennem det ærede Medlems to Fløjforter, der angive Fløjene for det Terrain mod Land-